

неуредица, побуждала е често людіе съ голѣмъ дарбѣ на слово—то да открывахтъ прѣдъ свѣтъ—тъ блазливый—тъ животъ на пѣкои незадомены хора,† и да проглашавахтъ че такъвъ животъ е противенъ на природѣ—тѣ, че той е едно голѣмо зло, че той е мошна причина на развращеніе—то на народы—ты.

Не ся распалиа отъ таквы прѣкалены думы. Истина, животъ—тъ на неженены хора често прѣд—ставіа голѣмъ съблазнъ. Нъ чловѣкъ като има рѣцѣ и нозѣ, кои—то го вкаровхтъ по нѣкога въ съблазнъ да удріа и да рита, то зарѣ ште рѣче, че рѣцѣ—ты и нозѣ—ты сѣ най лоше нѣшто?

Оные, кои—то ся силять да докажхтъ, че отъ неженены хора излазіа всичкый—тъ развратъ, нека ся потрудять да смѣтхтъ отъ другѣ странѣ всичкы—ты несчастлиа, кои—то излазхтъ отъ вѣнчила безъ добрѣ волю.

Подиръ краткѣ—тѣ веселбѣ на свадбѣ—тѣ, дохожда мъка—та. Тогы поченхтъ да ся пукхтъ отъ гнѣвъ, че сѣ изгубили слободѣ—тѣ си, закачять да ся свѣствявхтъ, че сѣ прѣборъзали въ избраніе—то, че нѣрави—ти имъ не сѣ съгласни. Това каіаніе и отъ двѣ—ты страны или само отъ еднѣ—тѣ остудява имъ сръдца—та и ражда помежду имъ обиды, наскръбяваніе и всѣкыдневны люты